

สักขีพยาน

๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เราจะมีปิติและภาคภูมิใจมากเพียงใด ลูกเณรลองนึกดูก็แล้วกันว่า เราเข้าไปอยู่ในท่ามกลางคณะสงฆ์นั้น มีพระอุปัชฌาย์ พระกรรมวาจาจารย์ พระอนุสาวนาจารย์ รวมทั้งพระเถรานุเถระนั่งเป็นพระอันดับ เพื่อเป็นสักขีพยานในความตั้งใจจริงของเราที่จะบวชในคราวนี้ต่อหน้าพุทธปฏิมากร แล้วใจของเราหยุดนิ่งดังเข้าไปสู่ภายในเห็นพระภายในซ้อน ๆ กันหลาย ๆ องค์ขึ้นมา

คำกล่าวว่า บวชคราวนี้เพื่อที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์นั้น จะหนักแน่น จะมีอายตนะ เสียงทิพย์ดังก้อง ก้องไปไกลทีเดียว ผ่านจากศูนย์กลางกายจะไปเชื่อมโยงกับอายตนะที่เป็นทิพย์ อายตนะที่เป็นธรรม จะดังไป ก้องไปเลย

เวลาเราเปล่งเสียงขึ้นมา ขออุปสมบท จะดังก้องจากมนุษย์ไปถึงทิพย์ จากทิพย์ไปถึงธรรม มนุษย์ทิพย์ ธรรม จะได้ยินกันทั่วถึงหมดเลย

มนุษย์ คือ ผู้ที่อยู่ในพระอุโบสถ รวมทั้งตัวของลูกเณรด้วย

ทิพย์ คือ ผู้ที่มีกายทิพย์ มีหูทิพย์ ตาทิพย์ คือ กายละเอียดที่เป็นทิพย์ก็ได้ยินคำกล่าวปฏิญาณนี้ด้วย ธรรม ที่อยู่ภายในอายตนะนิพพานจะดังทั่วไปหมดเลย

บุญจะเกิดขึ้นอย่างมากมายจากอายตนะนิพพาน ผ่านสายธาตุ สายธรรม มาจรดตรงกลางกาย เพราะฉะนั้น คำว่า อสงไขยอัปมาณัง บุญที่เกิดขึ้นนี้เป็นความจริงแท้

และเสียงที่เปล่งนี้ ก็ะดังไปถึงผู้ที่มีกายทิพย์ ชาวสวรรค์ทั้งหลายนั้นแหละ ก็จะได้ยินคำนั้น ก็จะปลื้มปิติเทวดาแม้ยังมีความประมาทในการดำเนินชีวิต คล้ายอยู่ในมนุษย์โลกก็ตาม ก็จะต้องหยุดฟัง เพราะผู้ที่เปล่งคำขอปฏิญาณนั้น ได้เข้าถึงพระในตัว เพราะฉะนั้น ที่กำลังเฟลิดเฟลิด อยู่ในสุคติโลกสวรรค์เพียงใดก็ต้องหยุดฟัง เหมือนลูกเณรรีบดวงใจของทุก ๆ ดวง ที่เป็นทิพย์ให้หยุดฟังคำกล่าวปฏิญาณ ในการที่จะขอบวชในคราวนี้ แล้วเสียงอนุโมทนาสาธุการจะลั่นไปทั่วโลกธาตุเหล่านั้นทีเดียว แล้วเขาก็จะบอกกันต่อ ๆ กันไป นี่เป็นสิ่งที่จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น

แล้วการบวชคราวนี้ จะเป็นประวัติศาสตร์ชีวิตอันงดงามของตัวลูก และจะเป็นต้นบุญต้นแบบในการบวชของผู้มีบุญรุ่นต่อ ๆ ไป